

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ Γ΄ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ 2022

Ἐλέω Θεοῦ Πατριάρχης τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ

καί πάσης Παλαιστίνης

παντί τῷ πληρώματι τῆς Ἐκκλησίας, χάριν καί ἔλεος καί εἰρήνην

ἀπό τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου

τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ.

«Μή φοβεῖσθε ὑμεῖς,

οἶδα γάρ ὅτι Ἰησοῦν τόν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε·

οὐκ ἔστιν ὧδε, ἠγέρθη γάρ καθώς εἶπεν,

ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔκειτο», (Ματθ. 28, 5-6).

Διά τῶν παραμυθητικῶν λόγων τούτων ἐνεψύχωσε τάς Μυροφόρους γυναῖκας «ὁ ἄγγελος, ὁ καταβάς ἐξ οὐρανοῦ καί ἀποκυλίσας τόν λίθον τοῦ μνημείου», εἰς τό ὅποῖον εἶχε ἐνταφιασθῆ ὁ ἐσταυρωμένος Ἰησοῦς Χριστός ὁ Ναζωραῖος. Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, «αἱ τά μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν κιρνῶσαι», ἔμειναν ἔκπληκτοι καί ἔντρομοι ἐκ τῆς θεάς τοῦ κενοῦ τάφου, διά τοῦτο καί ἐνεθάρρυνεν αὐτάς ὁ ἄγγελος διά τῆς ὄψεως αὐτοῦ καί διά τοῦ λόγου: «μή φοβεῖσθε ὑμεῖς». Ἐχων «τήν εἰδέαν αὐτοῦ ὡς ἀστραπήν καί χιόνα», ἐκάθητο ἐπί τοῦ μνήματος καί προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις: «οἶδα ὅτι Ἰησοῦν τόν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε, ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε». «Οὐκ ἐπαισχύνεται δέ καλῶν τοῦτον ἐσταυρωμένον, διότι τοῦτο τό κεφάλαιον τῶν ἀγαθῶν», κατά τόν ἱερόν Χρυσόστομον.

Ὁ φαεσφόρος ἄγγελος ἀνήγγειλε τό ἀνήκουστον καί ἀδύνατον ἀνθρώποις. Ἀνήγγειλε ὅ, τι ἠδύνατο νά συμβῆ μόνον τῇ εὐδοκίᾳ, τῇ θελήσει καί τῇ δυνάμει τοῦ Θεοῦ. Ὅτι Ἰησοῦς Χριστός ὁ σεσαρκωμένος Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ καί ἐσταυρωμένος σαρκί, ταφείς, ἀνέστη ἐκ νεκρῶν καί συνανέστησε τό πρόσλημμα, παγγενῆ τόν Ἀδάμ, χειρί παντοδυναμῶ. Ἐξ ἀγάπης πρός τόν ἄνθρωπον, ἐξηγεῖ ὁ ἱερός Χρυσόστομος, «ὁ Θεός ἀναστάς τῶν θρόνων τῶν βασιλικῶν, εἰς τήν γῆν καί εἰς αὐτόν τόν Ἄδην ἤλατο (ῥήμησε, ἔσπευσε), καί ὁ διάβολος ἀντεπαρετάξατο οὐ θεῶ γυμνῶ, ἀλλά θεῶ ἀνθρωπίνῃ φύσει κρυπτομένῳ» καί βλέπομεν «θανάτῳ θάνατον λυόμενον καί κατάραν ἀφανιζομένην κατάρα καί δι' ὧν ἴσχυσεν ὁ διάβολος διά τούτων καταλυομένην αὐτοῦ τήν τυραννίδα». Ὅντως διά τοῦ θανάτου τοῦ Σωτῆρος κατελύθη ἡ τυραννίς τοῦ θανάτου. «Διά τοῦ σταυροῦ ἦλθε χαρά ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ». Ὁ Ἄδης «ἐπικράνη καί γάρ ἐνεπαίχθη», νομίσας ὅτι προσέλαβε κοινόν θνητόν.

Διό ἐν τῇ πίστει καί δυνάμει τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ὁ ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν ἐπαναφωνεῖ τὴν προφητικὴν πρόρρησιν: «κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῆκος, ποῦ σου θάνατε τό νῆκος, ποῦ σου θάνατε τό κέντρον;» (Α΄ Κορ. 15, 54-55).

Πεῖραν τῆς Ἀναστάσεως ἔλαβον αἱ Μυροφόροι γυναῖκες οὐχί μόνον ἐκ τῆς θέας τοῦ κενοῦ μνημείου καί τοῦ ἀγγέλου καί τοῦ ἀκούσματος τῶν λόγων αὐτοῦ, ἀλλά καί ἐκ τῆς θέας Αὐτοῦ τοῦ Κυρίου Ἀναστάντος, «ὁ Ὅποῖος ὑπήντησεν αὐταῖς λέγων χαίρετε καί μή φοβεῖσθε καί ὑπάγετε ἀπαγγείλατε τοῖ ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν κάκεῖ με ὄψονται», (Ματθ. 28, 9-10). Ὅντως ἐπί τεσσαράκοντα ἡμέρας πολλάς παρέδειξε τὰς ἐμφανείας Αὐτοῦ ὁ Κύριος, ὡς μαρτυρεῖ ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «ὅτι ὁ Κύριος ὤφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς δώδεκα, ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς, ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ, εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσι» (Α΄ Κορ. 15, 5-7), ὁμιλῶν αὐτοῖς, βεβαιῶν αὐτούς περὶ τοῦ ἐσταυρωμένου καί ἀναστημένου σώματος Αὐτοῦ, λαμβάνων καί ἐσθίων ἐνώπιον αὐτῶν. Τέλος, δεχόμενος τὴν προσκύνησιν τῶν ἔνδεκα εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς τό ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς, ἐνετείλατο αὐτοῖς, «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη», (Ματθ. 28, 16-19).

Τὴν ἐντολὴν ταύτην ἐκπληροῦντες οἱ ἀπόστολοι, λαβόντες καί Πνεῦμα Ἅγιον, ἐκήρυξαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, «ὅπερ εἶδον ἰδίοις ὄμμασι καί ὅπερ ἐψηλάφησαν ἰδίαις χερσί», ἐσαγήνευσαν τὴν οἰκουμένην, ἀναδεικνυόμενοι οἱ δώδεκα στῦλοι τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἀκρογωνιαίου ὄντος Αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ. Τό ὑπὸ τοῦ Κυρίου «οἰκοδομηθέν» σῶμα, ἡ Ἐκκλησία, διὰ τὴν ὁποίαν, ὡς προεῖπεν, «πύλαι Ἰδοῦ οὐ κατισχύσουσιν» (Ματθ. 16, 18), διὰ τῶν ἀποστόλων καί τῶν διαδόχων αὐτῶν, ἐπισκόπων καί ἱερέων, συνεχίζει ἀνά τούς αἰῶνας τό ἀγιαστικόν καί σωστικόν ἔργον Αὐτοῦ. Εἰς τὴν σταυροαναστάσιμον πορείαν αὐτῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἡ Ἐκκλησία, ζωοποιουμένη ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ, ἐξ οὗ προῆλθε, μεταδίδει δύναμιν, ἐλπίδα καί χαράν πρὸς δημιουργίαν, οἰκοδομήν, ἀναψυχὴν καί ἀποκατάστασιν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς στάκτης τῶν πολέμων, ἐπαναλαμβάνουσα τὴν παραμυθητικὴν πρόσκλησιν τοῦ Χριστοῦ, «δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς», (Ματθ. 11, 28).

Ἡ τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, τεταγμένη, ὑπ' Αὐτοῦ τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου, ἵνα διακονῇ ἐπὶ τῶν τόπων τῆς κατὰ σάρκα ἐμφανείας Αὐτοῦ, πιεζομένη ἰδίᾳ κατὰ τούς τελευταίους καιροὺς ὑπὸ ἀκραίων ἐξτρεμιστικῶν καί ἐχθρικῶν αὐτῇ στοιχείων, ὅμως μὴ συνθλιβομένη, ἀγωνίζεται ἐν ἀνδρείᾳ, συμπνοίᾳ καί ἐνότητι ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς χριστιανικῆς ὀντότητος καί τοῦ ποιμνίου αὐτῆς εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν καί ὑποδέχεται τούς εὐσεβεῖς προσκυνητὰς ὡς ἴδιον αὐτῆς ποίμνιον κατὰ τὴν προσκυνηματικὴν θεωρίαν αὐτῶν καί ἀπευθύνει εἰς αὐτούς καί τό εὐσεβές ποίμνιον αὐτῆς ὅπου γῆς τόν Πασχάλιον χαιρετισμόν, «Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος».

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ **ΠΑΣΧΑ 2022**

Μετὰ Πατρικῶν εὐχῶν καί Πατριαρχικῶν εὐλογιῶν,

Διάπυρος πρὸς Κύριον Εὐχέτης,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων